

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 687/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., против туженог „ББ банка“ а.д. Београд, ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Рашкој, на седници одржаној дана 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој парници надлежан је Први основни суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Рашкој се решењем П број 2234/16 од 07.03.2019. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој парници, са налогом да се списи доставе Првом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио уступљену надлежност, већ је списе уз акт П број 29540/19 од 05.12.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање месно надлежан Први основни суд у Београду.

Према стању у списима, тужилац је против тужене поднео тужбу којом је тражио утврђење ништавости одредби уговора о кредиту које се односе на трошкове обраде кредита, као и исплату износа који је неосновано наплаћен по овом основу. Будући да је тужена истакла приговор месне ненадлежности суда, указујући на одредбу члана 19. став 1. ЗПП-а, то се Основни суд у Рашкој огласио месно ненадлежним, са налогом да се списи доставе Првом основном суду у Београду, према седишту тужене. Први основни суд у Београду, није прихватио своју месну ненадлежност, указујући на одредбе чланова 41. став 6. , 44. став 1. тачка 5. и 43. став 1. Закона о заштити потрошача, према којима су ништаве одредбе уговора које за предмет имају одређивање месне надлежности суда ван пребивалишта, односно боравишта потрошача.

Законом о парничном поступку, чланом 39. ставом 1. прописано је да је за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Спор за утврђење ништавости одредбе уговора о кредиту за рефинансирање који банка одобрава кориснику није потрошачки спор у смислу Закона о заштити потрошача („Службени гласник РС“ број 62/14...44/18) . Наиме, одредбе уговора о кредиту се могу разматрати са аспекта Закона о заштити потрошача само онда када се ради о тзв.повезаним уговорима о кредиту, односно уговорима о кредиту одобреним ради финансирања потрошачког уговора закљученог са трговцем (чланови 36. и 119). Уговор о кредиту за рефинансирање није повезани уговор у смислу Закона о заштити потрошача, с обзиром на то да се исти не односи на обавезе које корисник кредита има у односу са одређеним трговцем.

Како је, у конкретном случају, у овом спору постављен облигационо – правни захтев, за утврђење ништавости уговорне одредбе и исплату одређеног новчаног износа, то се, у одсуству споразума о месној надлежности, надлежност има ценити на основу општих правила о месној надлежности – члана 39. став 1. Закона о парничном поступку.

Седиште туженог налази се у улици ... број .. у Београду, па је сходно одредби члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/13) за одлучивање у овој парници надлежан Први основни суд у Београду, из којих разлога је применом одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић